

JAUME BARTUMEU CASSANY
Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

Iran, un any després

Les conseqüències de voler imposar la llei islàmica

Aquest 16 de setembre ha fet un any que Mahsa Amini, una estudiant iraniana d'origen kurd de 22 anys, va morir després d'haver estat apallissada per la policia perquè portava el vel una mica deslligat sobre els seus cabells.

I malgrat la repressió que va caure damunt de totes les dones que la van erigir com a exemple, alçant els seus cabells tallats com si fossin trofeus, a l'Iran cada cop hi ha més dones que surten al carrer amb el cap descobert per manifestar el rebuig al vel obligatori i el desig de llibertat.

Fa un any de la mort de Mahsa Amini, que va portar manifestacions massives arreu del país i la policia iraniana de la moral ha tornat a aparèixer fa unes setmanes als carrers de Teheran, perseguint les dones que desafien l'obligació de cobrir-se el cap amb un hijab.

El poder judicial, dominat pel clergat islamista, i el govern iranià van presentar, el mes de maig passat, un projecte de llei denominat "suport a la cultura del hijab i de la castedat" que planteja un enduriment de les sancions contra "qualsevulla persona que retiri el seu vel als llocs públics o a Internet" amb unes condemnes que van de la presó a la pena de mort.

En una entrevista al diari francès *Libération*, el dissabte 12 d'agost la sociòloga iraniana Azadeh Kian explicava que la situació a l'Iran és tanmateix distinta en funció dels indrets. A les gran ciutats com Teheran o Shiraz moltes dones no es posen el vel malgrat que els policies les

renyen.

La policia reconeix que no pot imposar la llei islàmica davant l'oposició de milions de dones.

Però en altres ciutats més religioses i conservadores, com són Qom o Machhad, les dones que gosen no portar el vel són reprimides durament i reben molt poc suport de la població.

Plantant cara a un règim obscurantista, que predica el hijab i la castedat i no dubta a amenaçar la seva població de càstigs de l'edat mitjana com la flagel·lació o

La policia admet que no pot imposar la llei islàmica si milions de dones s'hi oposen

L'últim any, 20.000 dones van ser mortes o empresonades, segons France Inter

el penjament a la forca, les dones iranianes són fortes i valentes. Desafien la brutal acció policial i la mort. Una valentia infinita quan són milers, entre elles, que han estat detingudes i maltractades. *La Matinale* de France Inter apuntava dijous passat la xifra de més de 20.000 dones mortes o empresonades el darrer any.

Estan convençudes que com més siguin les que plantin cara menys podrà aturar-les el règim obscurantista.

Aquests dies es pot visitar a

Perpinyà *Visa pour l'image*, que presenta una exposició magnífica amb cinquanta fotografies de moments de la vida de les dones de l'Iran, preparada per dues periodistes gràfiques de *Le Monde*.

Això en un país en el qual la situació econòmica fomenta la desigualtat i la inflació supera el 50% anyal.

Aquest primer aniversari coincideix amb l'inici del curs universitari i el règim deu palpar la voluntat de vida i llibertat que surt de la joventut.

No podem deixar soles les iranianes en el seu combat per la llibertat. Necessiten el suport de la comunitat internacional.

Els demòcrates i els progressistes no podem callar davant d'aquesta situació. El nostre silenci contribuiria a negar l'esperança a emprar la política per al canvi social.

No podem convertir-nos en subjectes que tenen ulls que no veuen i oïdes que no escolten, aquells subjectes que consideren que no calen condemnes de cap autoritat ètica. S'equivoquen. Tot no està permès.

La dramàtica situació de l'Iran ens recorda que Andorra, que és un Estat aconfessional per mandat de la Constitució, ha d'ensenyar i fer viure més àmpliament a l'escola la idea de la laïcitat com una conquesta històrica, més que no pas un tòtem abstracte.

Hem de defensar la laïcitat com la garantia de les llibertats concretes per a tothom, en particular de les dones d'escollir i viure la seva identitat de manera autònoma.